

THAI A: LITERATURE – STANDARD LEVEL – PAPER 1
THAÏ A : LITTÉRATURE – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A: LITERATURA – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Friday 9 May 2014 (morning)
Vendredi 9 mai 2014 (matin)
Viernes 9 de mayo de 2014 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is *[20 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[20 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[20 puntos]*.

จงเขียนบทวิเคราะห์วรรณกรรมตามคำถามชี้แนะจากข้อความที่คัดมาเพียงข้อเดียวเท่านั้น บทวิเคราะห์ของท่านจะต้องตอบคำถามชี้แนะทั้งสองข้อที่ให้มา

1.

5 ขามองจากหน้าบ้านได้ รู้ว่ามันไม่พอใจที่ถูกล่าม มันเคยห้อยโหนโยนตัวไปตามทิวไม้อย่างอิสระ ทะยานไปในป่ากว้างราวสายลม เสาะหาอาหารกินประทังชีวิตด้วยล่าแข่งทั้งสี่ สัตว์เดรัจฉานช่างโง่งนนัก เขานึกเยาะในใจ เจ้าลิงเอ๊ย ช่างไม่รู้ตัวสักนิดเลยว่ามีโชคมหาศาลแล้ว สัตว์ป่าเมื่อตกเป็นสมบัติส่วนตัวของมนุษย์ย่อมได้รับที่อยู่และอาหาร ได้รับการคุ้มครอง นับจากนี้เป็นต้นไปชีวิตของมันจะได้รับความสุขและปลอดภัยกว่าตอนเร่ร่อนไปในป่ากว้างอย่างเทียบกันไม่ติด มันจะต้องเรียนรู้การใช้ชีวิตในแบบที่เขาต้องการ เขาควรให้เวลามันปรับตัว อีกไม่นานมันคงคุ้นเคยกับโซ่ล่าม ชมชอบความสะดวกสบายที่ไม่ต้องออกหาอาหารเอง

10 อันที่จริงเขาไม่เคยคิดจะเลี้ยงลิง ตอนช่วยมันขึ้นจากบ่อใหม่ ๆ เขาเกือบจะปล่อยมันไป แต่ก็เปลี่ยนใจเมื่อหวนนึกถึงหมาซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงประจำพวกเดียวกับที่เขาเคยมี และพวกมันตายไปหมดแล้ว บ้านไร่ห่างชุมชนเปลี่ยวเหงายิ่งนัก ลูกชายวัยหกขวบของเขาไม่มีเพื่อนเล่น หากลูกและเมียกลับมาเห็นลิงเข้าคงจะดีใจ อย่างน้อยก็มีอะไรที่พอให้หยอกล้อเป็นเครื่องบันเทิงใจยามว่าง

เขาได้แต่หวังว่าในวันข้างหน้าลิงแสมตัวนี้คงเชื่อใจและแสนรู้ เข้ากับลูกชายตัวเล็ก ๆ ของเขาได้

มันนั่งซึมเซาอยู่ใต้ต้นกำมูปู ไม่สนใจกล้วยที่เขานำไปแขวนไว้กับหัวลิ้ม แวดตากลูกวาวบ่งบอกความเป็นปฏิปักษ์ต่อเขาสุดชีวิต เขาสัมผัสถึงความเกลียดชังอย่างไม่มีทางเป็นอื่น มองแล้วเขายากใจไม่หันสามหุดมันสักป้าบ

“แน่จริงก็อย่าแตกสิวะ ดูสิว่าเอ็งจะทนได้สักกี่น้ำ” เขาคำมันแล้วเดินกลับเข้าบ้าน

15 เขาลอบมองผ่านช่องหน้าต่าง ลิงก็คือลิงวันยังค่ำ ทำหยังไปไม่เท่าไรไร พอคล้อยหลังเขามันก็ย่องเข้างาบกล้วยสุกอย่างหิวโหย ปอกกินทีละใบพลางส่ายหน้าล่อแก่ออย่างระแวงระวัง เขาอารมณ์ดีขึ้นจนหัวเราะหึ ๆ นี่มันจะอายุเป็นหรือเปล่าหนอหากรู้ว่ามันมีสายตาเขาแอบมองอยู่

20 อิมแปล้ทั้งกล้วยและน้ำดีแล้ว มันเดินยึก ๆ จับเส้นโซ่ดึงทิ้ง ทว่าโซ่เหล็กแกร่งเกินแรงลิงตัวแค่นี้จะกระชากขาด หากออกแรงมากเข้า ขาหลังข้างนั้นของมันมีหวังหลุดออกจากตัว หน้าหนักของมันเท่าไรไรเอง คงไม่ถึงสิบปีโลกรั้ม ตัวเล็กกว่าหมาหลังอานซึ่งเคยถูกโซ่เส้นนี้ล่าม

โซ่ยาวขนาดนี้เหมาะกับหมาที่ไม่ต้องการต้นไม้สูง แต่สั้นเกินไปสำหรับความต้องการของลิง เขาเห็นความทุกข์ในแววตาของมันทุกครั้งทีออกแรงกระชากโซ่และส่งเสียงร้องเจี๊ยก ๆ เขารู้ว่านี่คือการประท้วง มันต้องการเป็นอิสระ อยากทะยานไปเหนือทิวไม้และสัมผัสโลกกว้าง ได้ทำอะไรตามความเคยชินประสาสัตว์ที่ไร้ความคิดอ่าน

25 มันออกแรงจนเหนื่อยหอบ อ้าปากกว้างจนเห็นเหงือกแดงแจ้ทั้งล่างและบน ทรวดนึ่งลง รู้ตัวว่าไม่มีทางเอาชนะโซ่เหล็ก ด้วยแรงกายที่มีอยู่ ครู่ต่อมามันทิ้งตัวลงนอนตะแคงอย่างหมดอาลัย แต่นิ่งเงียบไปเพียงไม่กี่นาทีก็เผลอโผล่ลุกขึ้นขย่มพื้น ดันยึก ๆ ออกแรงกระชากโซ่อีกครั้ง

เขามองการเคลื่อนไหวของมัน นี่เจ้าจ้อคงบอกตัวเองว่า หากยอมจำนน โลกของมันก็จะถูกจำกัดอยู่แค่ความยาวของโซ่ มันท้อต่อการเอาชนะไปเพียงครู่ พอปลุกปลอบตัวเองได้ก็ลุกขึ้นมาสู้ใหม่

30 ยอดกำมูปูสูงจากพื้นดินราวสามสิบเมตร เขาแหงนมองมวลงไปอันสดเขียว รับรู้ถึงความมีชีวิตชีวาและวิญญูณเสรีอยู่บนนั้น อยู่บนความสูงซึ่งมองเห็นโลกได้ไกล อยู่ในสายลมซึ่งเคลื่อนตัวด้วยความแรงกว่าพื้นที่ราบต่ำ และอยู่ในกลิ่นอายยอดไม้ซึ่งสัตว์ถูกจำขังไม่มีทางได้สัมผัส ลิงคงต้องการโซ่ที่ยาวกว่านี้ เขาจะต้องหาให้เพื่อเอาใจมันหน่อย หากมันซึ่งใจในความดีของเขา ก็คงยินดีปรองดองกับเขาและลูกชาย ในที่สุดก็ยอมเป็นเครื่องเล่นของเด็กน้อยผู้ปล่าเปลี่ยว

[...]

เขานั่งต่อโซ่อยู่ใต้ถุนเรือน เสร็จแล้วหอบออกมาวางกองไว้ข้างหลัก เมื่อเหลือบเห็นเจ้าจ้องนั่งหงอย จ้องหน้าเขาด้วย
แววตาเฉยเมย เขาโคลงหัวไปมาและหัวเราะหึ ๆ

35 เอ็งกำลังจะไปใต้ไกลอีกสิบลเมตร เขาพูดกับมัน ยังไม่ถึงยอดกำมปูหรือก แต่ดีกว่าก่อนเยอะ

ต่อโซ่เสร็จเขาก็ตอยออกไปยืนมอง ลิงคึกคักเหมือนปลาได้น้ำอยู่ไม่นานก็เริ่มหงุดหงิด จ้างปากขบโซ่อย่างแรง ถลาลง
มา กระโดดใส่เขาอย่างประสงคร้าย แยกเขี้ยวและเตรียมพุ่งตะปบ เขาฉวยไม้หน้าสามเงือขึ้นสูง เตรียมพร้อมจะฟาดสวน
ทางการพุ่งเข้าหา ลิงหยุดกะทันหัน ร่างหมุนตัวหันกลับร้องเจี๊ยก ๆ กระโดดขึ้นต้นกำมปู ถึงกิ่งที่สองแล้วหันกลับมองเขา
ร้องเจี๊ยก ๆ แล้วแลบลิ้น พอเห็นเขาทำท่าจะขว้างไม้ในมือตาม มันปีนสูงขึ้นไปอีกและไต่จนถึงปลายกิ่ง ออกแรงขย่มจนใบ

40 กำมปูแห่งโปรยลงมาเป็นมัน

มันทะยานจากกิ่งหนึ่งไปยังกิ่งหนึ่ง ห้อยโหนด้วยขาหน้า คคว้าจับด้วยขาหลัง ครั้นแล้วโซ่ก็พันคล้องเข้ากับกิ่งไม้ กิ่ง
แรก กิ่งที่สองและสาม โซ่หดรัดลง เจ้าจ้อสายตาลอกแล่กอย่างอับจนต่อปมปัญหาที่แก้ไม่ตก พยายามออกแรงกระชาก แต่
ไม่อาจเอาชนะความแกร่งของกิ่งไม้แต่ละกิ่งได้ มันโผทะยานต่อไปด้วยอาการโกรธจัด ความยาวโซ่ไม่พอ มันห้อยโตนง
อยู่กลางอากาศ

45 มันดินและร้อง ขาสีข้างปิดป้าย แต่คว้าได้เพียงอากาศธาตุ

เขายืนมองเฉยเมย ไม่รีบปีนขึ้นไปช่วย มันทำตัวเอง ควรปล่อยให้มันลิ้มรสความทรมานต่อไปอีกสักพัก ให้มันรู้ค่า
อิสรภาพที่ควรได้ในอาณาจักรของสายโซ่ซึ่งเขาเป็นผู้มอบ ไม่ใช่ตามแต่ใจปรารถนาของมัน บัดนี้มันตกเป็นสมบัติของเขา
อิสรภาพของมันจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับความไพศาลของพงไพร่อีกต่อไป

ประชาคม ลุนาชัย, "อิสรภาพ", นาฏกรรมแห่งชีวิต (1999)

- (a) จงอภิปรายนัยยะของชื่อเรื่องสั้น "อิสรภาพ" ว่ามีความสำคัญต่อบทตัดตอนที่คัดมานี้ในแง่ใดบ้าง
- (b) จงอภิปรายว่ากลวิธีการเล่าเรื่องในบทตัดตอนนี้มีสำคัญอย่างไรต่อความหมายของเรื่อง

2.

สะพาน

1.

ตอกเสาเข็มคอนกรีตแข็งแกร่ง
เสริมแรงรองรับกับแรงอัด
ไม่นานวันสะพานเชื่อมก็เด่นชัด
ฝีมือช่างเจนจัดที่จัดการ

- 5 สร้างสะพานข้ามได้ฝั่งซ้ายขวา
ได้-เหนือไปมาสัญจรผ่าน
น้ำขวาง ทางไปใช้สะพาน
เหวถึก ก็ทอดผ่านสะพานยาว
จะไปไหนก็ได้ไม่ขัดข้อง
- 10 สะพานรองรับได้ถึงปลายหาว
สะพานรุ่งสะพานใจไปถึงดาว
ทุกอย่างก้าวมีสะพานก็ผ่านไกล

2.

ชีวิตหนึ่งเดินผ่านสะพานชีวิต
เผ้าครุ่นคิดตอบ-ถามความเหลวไหล
มีสิทธิ์เพียงใช้ชีวิตสิทธิ์หายใจ
นอน-หลับ-ตื่น-ฝันไป...ได้สะพาน.

เมธี วงศ์ครุฑ, กวีนิพนธ์ (1994)

- (a) จงวิเคราะห์ว่ากวีใช้กลวิธีใดบ้างเพื่อสื่อความหมายของสะพานดังที่ปรากฏในบทกวีชิ้นนี้
- (b) จงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของบทกวีกับความหมายโดยรวมของบทกวี